

Les dificultats dels joves per marxar de casa: quins són els motius?

Amb els preus de l'habitatge disparats, feines que ni ofereixen seguretat o sous que no són suficients per fer front a totes les despeses, els joves es queden **atrapats a casa dels pares** més temps del que probablement voldrien.

No, no es tracta de la generació de vidre. Els estudis recents indiquen que les principals preocupacions dels joves són: l'habitatge i el difícil accés a ella. I no és estrany, el poder adquisitiu dels joves a Espanya ha caigut un 10% en els últims 10 anys, mentre que els lloguers han pujat un 53%.

És a dir, **els salaris dels joves es mantenen gairebé igual que fa deu anys, però el preu del lloguer s'ha disparat**. Això el que ens explica l'estudi de la Càtedra APCE - UPF sobre 'Determinants de l'emancipació residencial dels joves a Espanya'.

Tots aquests factors no faciliten que els joves puguin marxar de casa dels pares. De fet, cada cop es fa més tard: a Catalunya, **als 29 anys**. A més, moltes persones que ho aconsegueixen ho fan compartint despeses, si els que vols és marxar per anar a viure sol/a ho tens encara més complicat.

Què passava fa deu anys?

En canvi, fa deu anys, el 75% dels menors de 35 anys tenia un pis en propietat, mentre que ara és al voltant del 38%, és a dir, la meitat. En paral·lel, els salaris no s'han mogut gairebé dels 1.000 euros mensuals de mitjana pels joves menors de 25 anys. Una dada que contrasta molt amb la dels joves d'altres països europeus que s'independitzen, precisament, amb aquestes edats.

Catalunya té la taxa d'emancipació més alta de l'estat, però les dades indiquen que un jove necessita destinar tot **el sou de quatre anys i mig per poder pagar l'entrada d'un pis**, i després dedicar tres quartes parts al sou mensual per pagar la hipoteca. A més, si de mitjana es cobren uns 1.005 euros mensuals, un jove necessita 944 per pagar el lloguer, i 138 per als subministraments.